سبحان الله، إِنَّ المُؤمِنَ لا يَنجُس»: «سبحان الله، مؤمن نجس نمی شود

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: درحالی که جنب بود، رسول الله صلی الله علیه وسلم او را در یکی از راه های مدینه می بیند؛ ابوهریره می گوید: چون جُنب بودم، خود را عقب کشیدم و از چشم رسول الله صلی الله علیه وسلم خود را پنهان کردم. و پس از غسل، خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم رسیدم که فرمود: «أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟»: «ابوهریره، کجا بودی؟» عرض کردم: به علت جنابت و عدم طهارت، مجالست با شما را مناسب ندانستم. این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «سبحان الله، إِنَّ المُؤمِنَ لا يَنجُس»: «سبحان الله، مؤمن نجس نمی شود».

[صحیح] [متفق علیه]

ابو هریره که جنب است در یکی از راه های مدینه رسول الله صلی الله علیه وسلم را می بیند؛ بنابراین از باب تعظیم پیامبر صلی الله علیه وسلم و احترام که برای ایشان قائل است، مجالست و همنشینی و روبرو شدن با ایشان را در این وضعیت، مناسب ندانسته و دوست ندارد. پس سعی می کند خود را از چشمان پیامبر پنهان کند و غسل نموده و سپس نزد ایشان حضور یابد. وقتی نزد ایشان حضور می یابد و رسول الله از ایشان می پرسد کجا رفته است؟ وضعیت خود را توضیح داده و اشاره می کند که همنشینی با ایشان را بدون طهارت ناپسند می داند. و رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه ابوهریره رضی الله عنه گمان می کند فرد جنب نجس است، تعجب می کند و به او می فرماید: این که مومن به هیچ وجه نجس نمی شود؛ چه زنده باشد و یا مرده.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/3076